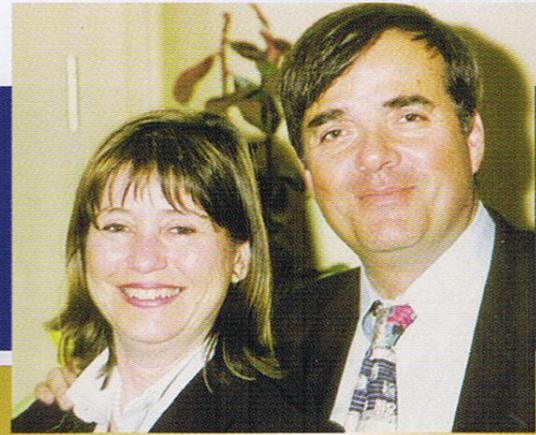

שרה וgil-עד חריש, עוז"

מנהלית עמותת "לשובע"

חزوֹן עמוֹתָה "אומְץ'" מגדיר את אחות משאיותיה "לפעול לרוחם ולקיידם של תושבי ואזרחי מדינת ישראל". ביסודה של שאיפה זו קיים החשש, כי הגדלת הפערים החברתיים-כלכליים בין שכבות האוכלוסייה השונות, מחריפה את המתחים הקיימים בחברה הישראלית ומחישה תהליכייהם שהם מסוכנים מאד לחוסנה.

החוליה החלשה ביותר במרקם החברה בישראל היא אוכלוסיות הנזקקים והתלוים, אלה שמעט לאף אחד לא אכפת אם הם חיים או מתים. מי שכן "הרימו את הכספה" והחליטו לעשות 'מעשה' ממשותי בנדון, הם ערכיכי הדין שרה וgil-עד חריש. השניים הקימו כבר ב- 1990 את עמוֹתָה "לשובע", שפתחה מסעדה בשכונת שפירא, לנזקקי תל אביב. כל מי שמכיר את האזור הזה יודע שקיים בו הריכוז הגבוה ביותר במדינת ישראל של מסכנים ונזקקים למיניהם: עולים; קשיישים; מובטלים; נכים, ועוד רבים כאלה שאין אפשרותם למן את צרכי מחייהם הבסיסיים. רשות המסעדות התרחבה מאז לעכו, לכרכיאל ולנחריה. במועדות אלו מקבל כל נזקק באשר הוא, ללא תשלום, ללא שאלות ולא קритריונים או אישורים, ארוחת צהרים חמה ומדינה. נכון להיום, הרשות מספקת 1,800 ארוחות חממות כל יום, במועדות, בעוניות לדרי רחוב ובמועדוני "קדימה", לנערים ונערות המגיעים מבתי מוכי עוני ומחסור. במסגרת מועדוני הנוער הללו מקבלים הילדים כל יום, כל השנה, מכחה א' ועד לגיאום לצה"ל, סיוע צמוד לימודיים, חוגי העשרה וחינוך ערבי. בנוסף לפעילויות ההזנה, מפעילה העמוֹתָה גם רשות מחסנים לחלוקת בגדים "יד שנייה" המחולקים לנזקקים בחינם.

עמוֹתָה "לשובע" אינה נתמכת ע"י תקציב עירוני או ממשלתי. כולה ממומנת מתרומות של גורמים עסקיים ופרטיים. העמוֹתָה גם נעדרת כל גון פוליטי. כל חברי העמוֹתָה ומנהליה פעילים בהתקנות מלאה ואיןם מקבלים טובות הנאה או שכר כלשהו, בגין פעילותם בעמוֹתָה.

על דבקותם ומסירותם רבת השנים למשימה האנושית והיחודית שקיבלו על עצמן, על פועלם הבaltı נלאה למען אלף נזקקים בכל חלקי הארץ ועל יכולתם המופלאה להפעיל עשרה ומאות מתנדבים במסגרת שונות שבן פועלת עמוֹתָה "לשובע", החלטה "ועדת האות" - פה אחד - להעניק את "אות אומְץ'" לשנת 2007 לזוג הנפלא שרה וgil-עד חריש.